

Скритата история на четиридесети стих — число четиринадесет

Второто горко — част първа

Jeff Pippenger

2026-06-05

В предишната статия съпоставихме пророческите характеристики на петата тръба, която е първото горко, с предстоящия неделен закон. Разглеждането на петата тръба като първата от последните три тръби, от гледна точка, че първата илюстрира последната, съгласува пророческата роля на исляма от първото горко със земетресението от Откровение единадесета глава. Получих електронно писмо от приятел в деня след като обсъдихме тази статия на съботното събрание, и моят приятел също се опитваше да съпостави шестата тръба, която е второто горко, с предстоящия неделен закон. Това е валиден подход, защото последните три тръби са три горко.

И погледнах и чух един ангел, който летеше посред небето и казваше със силен глас: Горко, горко, горко на земните жители поради останалите гласове на тръбата на тримата ангели, които още предстои да затръбят! Откровение 8:13.

Последните три тръби са отделен символ в рамките на седемте тръби, както последните три църкви са отделни от първите четири, и последните три печата са отделни в рамките на седемте печата. Тази пророческа истина често е била разглеждана през годините. Наред със съобразяването със светлината, която се открива при разглеждането на първото и третото „горко“ като символ на алфа и омега, ние трябва също така да разглеждаме трите „горко“ като тройно приложение на пророчеството.

Тройното приложение на пророчеството показва, че всички пророчески характеристики на първото и второто горко ще съществуват в третото горко. Първото горко беше ислямът на Арабия, а второто горко беше ислямът на Турция. Първото горко трябваше да „мъчи“, а второто горко — да „убие“ третата част от човечите.

Мъчението на първото горко

И на тях им бе дадено да не ги убиват, а да бъдат мъчени пет месеца; и мъчението им беше като мъчението от скорпион, когато ужили човек. ... И имаха опашки, подобни на скорпионови, и в опашките им имаше жила; и силата им беше да повреждат човечите пет месеца. Откровение 9:5, 10.

Смъртта на второто горко

И четиримата ангели бяха развързани, приготвени за час, и ден, и месец, и година, за да избият третата част от човечите. ... От тези три беше избита третата част от човечите — от огъня, и от дима, и от сярата, които излизаха из устата им. Откровение 9:15, 18.

Двете трети от хората, които не бяха убити, не се покаяха.

А останалите човеци, които не бяха избити от тези язви, пак не се покаяха за делата на ръцете си, тъй щото да не се кланят на бесове и на идоли от злато, сребро, мед, камък и дърво, които нито могат да виждат, нито да чуват, нито да ходят; и не се покаяха нито за убийствата си, нито за чародействата си, нито за блудството си, нито за кражбите си.
Откровение 9:20, 21.

Седемте тръби са предобраз на седемте последни язви, и в двадесети стих тръбите са наречени язви. Съединените щати са една трета от тройния съюз на змея, звяра и лъжепророка, и те са убити като шестото царство при неделния закон. Тяхната смърт бе причинена поради фалшиво поклонение, предобразено чрез „делата на ръцете си“, „поклонението“ на „демони и идоли от злато, и сребро, и мед, и камък, и дърво“, на „убийства“, „магии“, „блудство“ и „кражба“.

Лъжепоклонството, представено чрез неделното богослужение, е „причината“, за която трябва да се покаят; но те не се покаяха, и затова „следствието“ е мъчението и смъртта, донесени от скакалците на исляма. Макар че една трета от човеците — Съединените щати — е убита при неделния закон, останалите две трети не се покайват.

Горко и ангели

Първото и второто горко съответстват на първия и втория ангел в милеритската история, и тази история се повтаря до най-малката буква в историята на сто четиридесет и четирите хиляди. Историята на сто четиридесет и четирите хиляди е историята на третия ангел и съответства на третото горко. Както ориентирите на милеритската история се повтарят в историята на сто четиридесет и четирите хиляди, така също и ориентирите на първото и второто горко ще се повторят в историята на третия ангел.

„Първата и втората вест бяха дадени през 1843 и 1844 година, а ние сега сме под прогласяването на третата; но и трите вести все още трябва да бъдат прогласявани. Сега е също тъй съществено, както и всякога преди, те да бъдат повтаряни на онези, които търсят истината. С перо и глас трябва да разнасяме това прогласяване, като показваме техния ред и приложението на пророчествата, които ни довеждат до вестта на третия ангел. Не може да има трета без първата и втората. Тези вести трябва да дадем на света чрез публикации, в беседи, като показваме в линията на пророческата история нещата, които са били, и нещата, които ще бъдат.“ Selected Messages, book 2, 104.

Нашата работа като изследователи на пророчеството е да съчетаем вестите на първия и втория ангел във вестта на третия ангел. Без първите две вести не може да има трета вест, защото „не може да има трета без първата и втората“. Това е вярно по отношение на „последователността“, защото, ако няма първа и втора, тогава третата всъщност е първата. Това е вярно и по отношение на „съдържанието“, защото пророческите характеристики на първата и втората определят характеристиките на третата. Математически няма трета без първа и втора, а пророчески в третия ангел няма никакви знаци по пътя, ако знаците по пътя

на първата и втората бъдат оставени настрана.

„Бог е дал на вестите от Откровение 14 тяхното място в пророческата верига и тяхното дело не трябва да престава до самия край на историята на тази земя. Вестите на първия и втория ангел все още са истина за настоящото време и трябва да вървят успоредно с тази, която следва. Третият ангел прогласява своето предупреждение със силен глас. „След това — каза Йоан — видях друг ангел да слиза от небето, който имаше голяма власт; и земята се осветли от неговата слава.“ В това осветление е съчетана светлината и на трите вести.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Нашето дело е да покажем „в реда на пророческата история нещата, които са били“ в движението на милеритите, „и нещата, които ще бъдат“ в движението на сто четиридесет и четирите хиляди.

„Господ е на път да накаже света за неговото беззаконие. Той е на път да накаже религиозните организации за тяхното отхвърляне на светлината и истината, които са им били дадени. Великата вест, съчетаваща вестите на първия, втория и третия ангел, трябва да бъде дадена на света. Това трябва да бъде главната тежест на нашето дело.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, том 7, 950.

Съчетаването на вестта на първия и втория ангел е това, което озарява земята, когато ангелът от Откровение осемнадесета слиза. Тя заяви: „След това“ — каза Йоан — „видях друг ангел да слиза от небето, който имаше голяма власт; и земята се озари от неговата слава.“ В това озарение светлината на трите вести е съчетана. „Озарението“, свързано с това, че „земята“ се „озари“, се осъществява, когато „светлината на трите вести се съчетае“. Делото по съчетаването, ред след ред, на трите вести, чрез привеждане на милеритската история в паралел с историята на сто четиридесет и четирите хиляди, трябва също така да бъде извършено и с трите горко.

Падането на Вавилон, както е провъзгласено от втория ангел, не може да бъде отделено от вестта на първия ангел. Вестта на първия ангел посочи Второто пришествие на Христос през 1843 година и когато вестта се оказа неуспешна, последицата от нея доведе до падането на протестантските църкви. Последицата беше вторият ангел, причината беше неуспехът на първия ангел. Ако не беше първият ангел, не би имало и падане на Вавилон, както е провъзгласено от втория ангел. Елементът, който свързваше причината и последицата, беше „времето“. „Времето“ (1843) не се осъществи и този неуспех произведе „последицата“. „Причината“ беше грешката в отъждествяването, че трите пророчества, за които Милър погрешно беше заключил, ще завършат около 1843 година. Тези три пророчества — за 1335, 2300 и 2520 години — Милър беше приел, че ще приключат с идването на Христос в облаците през 1843 година. Когато времевите пророчества, които Милър беше разбрал погрешно, не се изпълниха, това даде основание на протестантите да отхвърлят вестта на първия ангел и вторият ангел дойде. Първият ангел беше „причината“, а вторият беше „последицата“.

Вестите на първия и втория ангел не могат да бъдат отделени, защото са пророчески свързани чрез пророческо време. Първото и второто „горко“ също са пророчески свързани чрез „време“. Времето пророчество на първото „горко“, което посочва сто и петдесет години на мъчение, завършва точно там, където започва времето пророчество на второто „горко“, което убива — триста деветдесет и една години и петнадесет дни. Времето пророчество свързва първото и второто „горко“, а също и вестите на първия и втория ангел.

Изпълнението на времевите пророчества за първото и второто горко даде сила на вестта на първия ангел и доведе ангела от Откровение десета глава долу, за да освети света със славата си. Говорейки за първия ангел, сестра Уайт е записала, че ѝ било „казано, че неговата мисия е да освети земята със славата си и да предупреди човека за идващия Божий гняв“. Това е тъждествената мисия на третия ангел от Откровение осемнадесета глава.

„Ангелът, който се съединява в прогласяването на вестта на третия ангел, трябва да освети цялата земя със своята слава. Тук е предсказано дело със световен обхват и необичайна мощ. Адвентното движение от 1840–44 г. бе славно проявление на Божията сила; вестта на първия ангел бе занесена до всяка мисионска станция по света, а в някои страни се наблюдаваше най-големият религиозен интерес, засвидетелстван в която и да е земя след Реформацията от шестнадесети век; но всичко това ще бъде надминато от могъщото движение под последното предупреждение на третия ангел.

„Делото ще бъде подобно на това в Деня на Петдесетница. Както „ранният дъжд“ бе даден в изливането на Светия Дух при откриването на евангелието, за да причини поникването на скъпоценното семе, така и „късният дъжд“ ще бъде даден при неговия завършек за узряването на жетвата. „И тъй, ще познаем, ако се стремим да познаем Господа; излизането Му е приготвено като зората; и Той ще дойде при нас като дъжда, като късния и ранния дъжд на земята.“ Осия 6:3. „Радвайте се, прочее, сионски чеда, и веселете се в Господа, вашия Бог; защото Той ви дава ранния дъжд с мяра и ще направи да слезе за вас дъждът, ранният дъжд и късният дъжд.“ Йоил 2:23. „И в последните дни, казва Бог, ще излея от Духа Си върху всяка твар.“ „И ще стане така, че всеки, който призове името Господне, ще се спаси.“ Деяния 2:17, 21.

„Великото дело на благовестието не трябва да завърши с по-малко проявление на Божията сила, отколкото е белязало неговото начало. Пророчествата, които се изпълниха при изливането на ранния дъжд в началото на благовестието, трябва отново да се изпълнят при късния дъжд в неговия край. Това са „времената на разхлаждане“, към които апостол Петър насочваше поглед, когато каза: „Покайте се прочее и обърнете се, за да се заличат греховете ви, та да дойдат времена на разхлаждане от Господното присъствие; и Той да изпрати определения за вас Исус Христос.“ Деян. 3:19, 20.“
Великата борба, 611.

Изпълнението на времевите пророчества за първото и второто „горко“ доведе ангела да слезе, за да освети земята със славата си през 1840 г., като по този начин даде сила на вестта на първия ангел; а изпълнението на третото „горко“ доведе ангела да слезе, за да освети земята със славата си на 11 септември, като по този начин даде сила на вестта на третия

ангел. Осветяването на земята се осъществява чрез съчетаването на двете движения в едно паралелно приложение — ред след ред. Именно вестта за трите „горко“ дава сила на вестта на тримата ангели. Те са втъкани заедно като две линии: едната вътрешна, а другата външна. Тримата ангели представляват делото на Божия народ, а тяхното дело получава сила чрез изпълнението на трите „горко“. Външното е ислямът и неговото пророческо дело, а вътрешното е Христос в Своя народ — надеждата на славата. Поради тази причина Юда е привързан към ослето в пророчеството на Яков относно символиката на неговите дванадесет синове в последните дни.

И Яков повика синовете си и рече: Съберете се, за да ви известя онова, което ще ви сполети в последните дни. Съберете се и чуите, синове Яковови; и послушайте Израила, баща си. ... Юдо, тебе ще похвалят братята ти; ръката ти ще бъде на врата на враговете ти; пред тебе ще се поклонят чадата на баща ти. Юда е лъвово лъвче; от плячката, сине мой, си се изкачил; приклепна, легна като лъв и като стар лъв; кой ще го вдигне? Скиптърът няма да се отнеме от Юда, нито законодател от между нозете му, докле дойде Силом; и нему ще бъде покорността на народите. Като вързва ослето си за лозата и рожбата на ослицата си за отбрания пръч; изпра дрехите си във вино и одеждите си в кръвта на гроздето: Очите му ще бъдат червени от вино, а зъбите му — бели от мляко. Битие 49:1, 2, 8–12.

Христос е Лъвът от Юдовото племе, Който изпра дрехите си в кръв и Който е „избраният лоза“, която пророчески е привързана към „ослето“. Външната вест на трите горко е свързана с вътрешната вест на трите ангела. Първият и вторият ангел вървят успоредно на третия ангел, и първото и второто горко трябва да вървят успоредно на третото горко.

Ключът

Битката при Ниневия е „ключът“, който докарва тъмнината на исляма върху света, когато смъртоносната рана на римокатолицизма бъде изцелена при скоро идващия неделен закон, който е земетресението от Откровение единадесета глава, където третото горко идва внезапно. То идва в „часа“ на земетресението.

И в същия час настана голям трус; и десетата част от града падна, и при труса бяха избити седем хиляди души; а останалите се изплашиха и въздадоха слава на небесния Бог. Второто горко премина; и ето, третото горко иде скоро. Откровение 11:13, 14.

Неделният закон поставя началото на времето на изпитание чрез образа на звяра за света, а битката при Ниневия е ключът, който разпознава покоряването на шестото царство, когато блудницата Тир бива припомнена, щом започва да пее песните си в изпълнение на Исаия двадесет и трета глава. Изпитанието чрез образа на звяра е изпитът, чрез който се решава вечната съдба на човека, и тя се решава преди да се затвори благодатното време. Благодатното време за света приключва, когато Михаил се надигне. Времето на изпитание чрез образа на звяра за света в Откровение, глава тринадесета, стих дванадесети и нататък, е представено като прообраз във времето на изпитание чрез образа на звяра за Съединените щати.

„Когато Америка, страната на религиозната свобода, се съедини с Папството, като насилва съвестта и принуждава хората да почитат лъжесъботата, народите на всяка страна по цялото земно кълбо ще бъдат подтикнати да последват нейния пример.“
Свидетелства, том 6, стр. 18.

Времето на изпитанието относно образа на звяра в Съединените щати отделя и запечатва сто четиридесет и четирите хиляди от Откровение 7, а времето на изпитанието относно образа на звяра за света запечатва голямото множество от Откровение 7.

„Чуждите народи ще последват примера на Съединените щати. Макар тя да поведе, все пак същата криза ще дойде върху нашия народ във всички части на света.“
Свидетелства, том 6, стр. 395.

Ключът, представен чрез битката при Ниневия, отбелязва началото на времето на изпитване чрез образа за света, като същевременно отбелязва края на времето на изпитване чрез образа за Съединените щати. Ключ, представен чрез битката при Ниневия, отваря бездънната яма, която довежда потопа на исляма, представен като скакалци в света. Този ключ в края на среднощния вик е предобразен чрез ключ, който отваря същата тази яма в Съединените щати в началото на среднощния вик.

Ключът в Съединените щати е представен в Левит двадесет и трета глава като празника на тръбите, когато оселът бива развързан в началото на прогласяването на среднощния вик. Този ключ се завърта, когато огнените кълба над Нашвил пристигнат. Празникът на тръбите и нападението срещу Нашвил, когато ислямът бъде развързан, предобразяват битката при Ниневия при неделния закон.

Неделният закон е краят на прогласяването на „среднощния“ вик, защото тогава викът се променя в „силния“ вик, а началото на този период по пророческа необходимост трябва да илюстрира неговия край. В първото горко ислямът трябваше да измъчва армиите на Рим, които са прообраз на Съединените щати, в продължение на сто и петдесет години. Ключът (битката при Ниневия) отбелязва началото на прогласяването на среднощния вик, както и празникът на тръбите. В Левит, глава двадесет и трета, има петнадесет дни между празника на тръбите и Петдесетница, която е също и празникът Шатроразпъване. Тези петнадесет дни през времето на изпитанието на образа на звяра в Съединените щати съответстват на сто и петдесетте години на мъчение в първото горко. Петнадесет е десетък от сто и петдесет.

Тези петнадесет дни (сто и петдесет години) завършват, когато започват триста деветдесет и една години и петнадесет дни. От 22 октомври 1844 г. насетне пророческото време вече не е приложимо, така че сто и петдесетте години на мъчение са символ на петнадесетте дни от Левит двадесет и трета глава, които започват с празника на тръбите, следван пет дни по-късно от възнасянето на знамето, следван пет дни по-късно от съда на Деня на умилоствението, последван от пет дни до петдесетното изливане.

Там започва „часът, и денят, и месецът, и годината, за да бъдат убити третата част от хората“. „Часът“ е часът на голямото земетресение, което е неделният закон. „Денят“ е

денят на Господното въздаяние, когато лаодикийската църква на Адвентистите от седмия ден е избълвана от устата на Господа.

Защото те са народ, лишен от разумен съвет, и в тях няма никакво разбиране. О, да бяха мъдри, да разбираха това, да размишляваха за своя сетен край! Как би могъл един да прогони хиляда, и двама да обърнат в бяг десет хиляди, ако тяхната Канара не ги беше продала и ако Господ не ги беше предал? Защото тяхната канара не е като нашата Канара — и самите ни врагове са съдии за това. Понеже лозата им е от лозата на Содом и от нивята на Гомора; гроздето им е грозде на жлъчка, чепките им са горчиви; виното им е отрова на змейове и люта отрова на аспиди. Не е ли това съхранено при Мене и запечатано между Моите съкровища? На Мен принадлежи отмъщението и въздаянието; кракът им ще се подхлъзне на времето си; защото денят на тяхното бедствие е близо и онова, което ще дойде върху тях, бърза. Защото Господ ще съди Своя народ и ще се смили за слугите Си, когато види, че силата им е изчезнала и няма ни затворен, ни останал. И ще каже: Къде са боговете им, канарата, в която уповаваха? Второзаконие 32:28–37.

„Часът“ на земетресението е „денят на тяхната погибел“. Това е съдът над онези в адвентизма, които нямат разбиране за познанието, което се умножава в последните дни. Те са избрали една фалшива канара, върху която да построят къщата си, а в действителност тяхната канара е пясък.

„Предупреждението дойде: Не трябва да се допуска да влезе нищо, което би смутило основата на вярата, върху която градим още откакто вестта дойде през 1842, 1843 и 1844 година. Аз участвах в тази вест и оттогава досега стоя пред света, вярна на светлината, която Бог ни е дал. Не възнамеряваме да отнемем нозете си от основата, върху която бяха поставени, докато ден след ден търсехме Господа с усърдна молитва, търсейки светлина. Мислите ли, че бих могла да се откажа от светлината, която Бог ми е дал? Тя трябва да бъде като Канарата на вековете. Тя ме е ръководила още от времето, когато ми беше дадена.“ Review and Herald, 14 април 1903 г.

„Месецът“ означава първия месец.

И тъй, веселете се, сионов чедо, и радвайте се в Господа, вашия Бог; защото Той ви дава ранния дъжд с мярка и ще излее за вас дъжд — ранния и късния дъжд — в първия месец. И харманите ще се напълнят с жито, и линовете ще преливат с вино и елей. И ще ви възстановя годините, които изяде скакалецът, полският червей, гъсеницата и гризещият червей — Моята голяма войска, която изпратих между вас. И ще ядете в изобилие и ще се наситите, и ще възхвалите името на Господа, вашия Бог, Който постъпи чудно с вас; и Моят народ никога няма да се посрами. И ще познаете, че Аз съм всред Израиля, и че Аз съм Господ, вашият Бог, и няма друг; и Моят народ никога няма да се посрами. Йоил 2:23–27.

„Часът“ на неделния закон настъпва; ислямът на третото горко неочаквано поразява, и Лаодикийският адвентизъм се посрамява, тъй като е положил доверието си в канарата на змията. Тогава, в първия месец, късният дъжд се излива върху един очистен народ. В този

момент Съединените щати биват убити, след мъчението, започнало от Нешвил нататък. Мъчението, което е разрушаването на градовете, започва, и в часа на неделния закон Съединените щати приключват (биват убити) като шестото царство на библейското пророчество, въвеждайки времето на изпитанието чрез образа на звяра за света, което завършва, когато осмото царство достигне своя край, без да има кой да му помогне (бива убито).

Ефрат

Реката Ефрат е символично свързана с исляма, а „Ефрат“ означава „плодотворен“ или „да избликне“. При второто горко четирите ветрове, които са вързани при Ефрат, се развързват.

И затръби шестият ангел; и чух глас от четирите рога на златния олтар, който е пред Бога, да казва на шестия ангел, който имаше тръбата: Освободи четирите ангела, които са вързани при голямата река Ефрат. И четирите ангела бяха освободени, които бяха приготвени за час, и ден, и месец, и година, за да избият третата част от хората. Откровение 9:13–15.

Ефрат представляваше източната граница на Обетованата земя, а в пророчеството ислямът е „синовете на изтока“. Тяхната пророческа характеристика е, че биват възпирани и освобождавани, започвайки с това, че Агар беше възпирана от Сара.

И Бог каза: Наистина Сара, твоята жена, ще ти роди син; и ти ще наречеш името му Исаак; и ще утвърдя завета Си с него за вечен завет, и с потомството му след него. А за Исмаил — чух те: ето, благослових го и ще го направя плодовит, и ще го умножа твърде много; дванадесет князе ще роди той, и ще го направя велик народ. Битие 17:19, 20.

Исмаил бе направен плодотворен, а Ефрат означава плодотворен. При завършека на пророчеството за сто и петдесетте години на мъчението на първото горко започна пророчеството за един час, един ден, един месец и една година, когато ислямът бе пуснат да избие третата част от хората. При неделния закон шестото царство от библейското пророчество е убито, и то е една трета част от съвременния Рим. Ислямът бе възпрян на 11 август 1840 г., при овластяването на вестта на първия ангел, и бе пуснат при овластяването на вестта на третия ангел на 11 септември.

На 11 септември започна запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, когато съдът над мъртвите приключи и започна съдът над живите. Когато ислямът на третото горко бе пуснат на свобода на 11 септември, той незабавно бе въздържан през времето на запечатването.

„Това видение бе дадено през 1847 година, когато имаше само твърде малко от адвентните братя, които спазваха съботата, и от тях само неколцина предполагаха, че нейното спазване е от достатъчна важност, за да прокара разделителна линия между Божия народ и невярващите. Сега започва да се вижда изпълнението на това видение. „Началото на онова време на скръб“, споменато тук, не се отнася до времето, когато язвите ще започнат да се изливат, а до кратък период непосредствено преди те да бъдат

излети, докато Христос е в светилището. По това време, докато делото на спасението приключва, скръб ще идва върху земята и народите ще се разгневят, но ще бъдат възпирани, така че да не попречат на делото на третия ангел. По това време ще дойде „късният дъжд“, или освежаването от присъствието на Господа, за да даде сила на силния вик на третия ангел и да подготви светиите да устоят в периода, когато седемте последни язви ще бъдат излети.“ Ранни писания, 85.

„Краткият период“ от време, водещ до края на изпитателното време, е периодът, в който „Христос е в светилището“ и „приключва“ „делото на спасението“.

„В прообразната система, която беше сянка на жертвата и свещенството на Христос, очистването на светилището беше последната служба, извършвана от първосвещеника в годишния кръг на служението. То беше заключителното дело на умилюванието — отстраняване или премахване на греха от Израил. То предобразяваше заключителното дело в служението на нашия Първосвещеник на небето — в отстраняването или заличаването на греховете на Неговия народ, които са записани в небесните книги. Тази служба включва дело на разследване, дело на съд; и тя непосредствено предшества идването на Христос в небесните облаци със сила и голяма слава; защото, когато Той дойде, всеки случай вече е решен. Исус казва: „Моята награда е с Мен, за да въздам на всеки според както е делото му.“ Откровение 22:12. Именно това съдебно дело, непосредствено предшестващо Второто пришествие, е възвестено в вестта на първия ангел от Откровение 14:7: „Бойте се от Бога и въздайте Нему слава; защото настана часът на Неговия съд.““ Великата борба, 352.

„Заличаването на греховете на Неговия народ“ се извършва по време на съда над живите.

И тъй, покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви, когато дойдат времена на отрада от лицето на Господа, и Той да изпрати Иисуса Христа, Който ви е бил преди проповядван; Когато небето трябва да приеме до времената на възстановяването на всичко, за което Бог е говорил чрез устата на всичките Си свети пророци от началото на света. Деяния 3:19–21.

За да се покае човек, той трябва да е жив, а покаянието, за което Петър тук говори в съвършения му смисъл, настъпва, когато „дойдат времена на разхлаждане“. Почивката и разхлаждането са късният дъжд, който започна, когато силният ангел от Откровение осемнадесета слезе, за да озари земята със славата Си. Този силен ангел беше също и първият ангел от 11 август 1840 година, който слезе, когато ислямът бе възпрян, и този ангел беше „не по-малка личност от Исус Христос“. „Разхлаждането“ и „времената за възстановяване на всичко“ започват с това, че ислямът е пуснат да разгневи народите, а след това е възпрян, докато сто четиридесет и четирите хиляди бъдат запечатани. 11 септември бележи времената на разхлаждането и почивката, което е късният дъжд, и бележи периода на „възстановяването на всичко“. Това, което се възстановява, е църквата, която след бунта от 1863 година е била църквата войнстваща, но ще стане църквата тържествуваща във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

Воинстващата църква е смесица от пшеница и плевели, а тържествуващата църква е приносът на първия плод пшеница на Петдесетница. 11 септември беше първият път, когато Валаам удари ослицата, и Валаам (Съединените щати) започна световна война срещу тероризма непосредствено след внезапното нападение. Ослицата на Валаам представлява трите горко, които съставят третото горко и които вървят успоредно с вестите на трите ангела. Следователно трите горко са пророчески управлявани от трите стъпки на трите ангела. Поради тази причина вторият път, когато Валаам удря ослицата, е удвояване, както винаги е случаят при втората стъпка. Между двете лозя на древната буквална и съвременната духовна славна земя ислямът порази Израил на 7 октомври 2023 г., и незабавно беше наложено ограничение върху Газа, а след това ислямът ще порази Нашвил.

Ударът в Нешвил е вторият от двете изненадващи нападения, които в свидетелството на Валаам се случват между лозята. Нешвил отбелязва пророческия ориентир, при който вестта на среднощния вик се присъединява към втория ангел. Вестта на среднощния вик започва, когато двамата ученици на Христос (представляващи вестта на втория ангел) отвързват ослицата в началото на тържественото влизане. Това шествие в крайна сметка води до кръста, който представлява земетресението на скоро идващия неделен закон, когато римската блудница побеждава шестото царство на библейското пророчество, след като е била забравена през историята на Съединените щати.

Когато блудницата започне да пее своите песни при неделния закон, битката при Ниневия ще се е повторила и ключът ще е бил завъртян, което бележи откриването на времето на изпитанието на образа на звяра в света. Битката при Ниневия е завършекът на прогласяването на среднощния вик, което след това се превръща в силния вик на третия ангел. Началото на този период, което ще бъде отбелязано от внезапната атака срещу Нешвил, също ще е било предобразено от битката при Ниневия, защото Исус, като Алфа и Омега, винаги онаглеждава края чрез началото. Атаката срещу Нешвил по пророческа необходимост ще съдържа елементите на победа на Рим над Персия, която позволява на исляма да изпълни земята с тъмнина. Доналд Тръмп е символът на образа на Рим, така че той ще надделее в битката при Ниневия, свързана с удара срещу Нешвил, но силата му да устои на потопа на исляма ще е била изчерпана.

Битката, която Роналд Рейгън успя да спечели през 1989 г., беше студена война, започнала в края на Втората световна война. Студената война на Тръмп е битката при Паний, и тя води до Третата световна война при неделния закон, който е бил предобразен от битката при Актиум, а също и от битката при Ниневия. Студената война на Тръмп, представена чрез битката при Паний, води до събарянето на „стената“ на разделението между църква и държава в Конституцията, както е предобразено от събарянето на Берлинската „стена“ през 1989 г.

Нашвил представлява точката, в която магарицата на Валаам притиска крака на Валаам към стената, като по този начин обозначава осакатяване при стената. Периодът на среднощния вик започва със събитие, което се блъска в стената на разделението в Конституцията, като по този начин бележи началото на издигането на образа на звяра (съчетанието на църква и

държава) чрез един ориентир, който е тип на събарянето на стената на разделението при завършека на издигането на образа на звяра. Доналд Тръмп пророчески ще проговори чрез изпълнителна заповед, която е тип на проговарянето при неделния закон, както е предобразено чрез Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 г. Там той ще победи глобалистите от Демократическата партия и техните съответствия в лицето на глобалистите RINO от Републиканската партия. Победата му над враговете, представени като тип от Персия в битката при Ниневия, ще остави и двете страни на политическата война изтощени от силата, необходима, за да се съпротивляват на скакалците на исляма, които ще се разпрострат по земята. Смачканият крак на Тръмп е стената в началото на прогласяването на среднощния вик, което води до стената при края.

Ще продължим това разглеждане на трите горко в следващата статия.